

Q. D. B. V.

AMICÆ GRATULATIONIS
FIDES AC CONSTANTIA

VIRO NOBILISSIMO

DN. CASPARI CHRIS-
TIANO SELIGMANNO,

Jcto Celeberrimo, & hætenus Se-
natori Scabinoq; primario apud

Zittavienses,

nunc

SYNDICO

d. 25. Febr. M DC XCI.

revocatur in memoriam,

novisq; votis & ominibus favere jubetur

à

CHRISTIANO WEISIO, R.

ZITTAVIÆ.

Typis Michaëlis Hartmanni.

NOBILISSIME DOMINE.

Aucundissimum semper fuit gratulandi officium, quoties rebus Tuis adspiravit aliqua felicitas. Amor impellit, ut libenter faciam; virtus Tua monet, ut honeste faciam: ipsa DEI providentia votis annuit, ne frustra quid faciam. Equidem gaudeo contigisse nunc in Rep. nostra gradum satis insignem: sed gaudendi hoc argumentum multis abhinc annis mihi dictitavit animus. Scis, quid scripserim ego, cum de Doctoris nomine gratulandum esset Tibi. Salutaveram Lipsienses, ad regendum hoc in Lusatiâ Gymnasium progressurus: in hoc amicorum valedicentium strepitu, postulabantur versus, quos quidem polliceri non poteram, nisi festinantissimos. Effundebam lineas non adeo multas, ignarus ab extemporali calamo tradi posse oracula. Nam quid impedit, quo minus in hoc etiam scripto legatur epigramma, cuius me vel puduit vel poenituit nunquam.

*Dum me ZITTA vocat, Tua poscit laurea carmen,
Rectorisq; cupis DOCTOR habere metrum.*

*Scis quid conjiciam? referet Tibi ZITTA brabeum,
Sive Senator eris, seu quoq; Consul eris.*

*Sic mihi post seros Tua lux affulserit annos,
Ac dederis nostra, quod vovet ipsa, Schola.*

*Forte Tuus Natum cernet Pater esse BEATUM,
Atq; ego tam solidâ laude BEATUS ero.*

Tria dixeram fore, ut Tuis dignitatibus studeret Patria, testemq; splendoris haberes Parentem, quin & sinceram lætandi materiam simul offerres Gymnasio. Nunc dixisse pulchrum est, ubi veritas ipsa probat, esse carmina, quæ non mentiantur.

De Patria quod promiseram varios patiebatur interpretes: quippe Rectorem accessisse credebant, qui futuros quidem exasciaret Senatores, non qui certam ipsis dignitatem, suo velut suffragio, decerneret. Ast ubi nondum siluit carmen meum, primis statim annis aliorum conticescebant ludibria. Dabatur in Senatorum ordine locus, innotescebat studiorum & peregrinationum dexteritas: loqvendi & consultandi gratiam mirabantur cives, laudabant exteri, probabant nostrorum successuum arbitri. Sic omnes Tibi destinabant, quod nimis sero gratulamur. Eo enim Te pervenisse crediderant multi, quo Te nunc tardior deduxit eventus: gemino bonorum gaudio, qui Syndicum agnoscunt titulo, quem hæctenus talem agnoverunt merito. Sed Consulem Te fore dixeram: interim nunc mihi satis est, Te spectare Consulibus vicinum. Quicquid isti consultant, Tu lo-

que-

queris: caput isti referunt, Tu linguam, quam capitis habemus partem: isti loquuntur in Curia, ut eos repræsentantes, in Comitibus, in conventibus, in admissionibus aulicis. Proinde gratulor mentiri non potuisse Poësin meam, & ne porro suis omnibus admisceat fabulas precor.

At enim vero Parenti destinaveram hoc felicitatis spectaculum, qui nunc sede cœlesti receptus, nostra nos curare patitur. Interim spei viderat initium, fortunæq; talem successum, ut in eo posset acquiescere paterna pietas. Neq; desunt qui propinquioribus adhuc lacrymis amorem ac lætitiâ profitentur. Vivit Matrona, duos è mariti cineribus Phœnices nacta, quibus quidem florentibus, viduam se non sentit. Habeat ea sincerum educationis fructum, & quando consiliis vel beneficiis præstare nihil potest ulterius, votis ac precibus geminas familiæ columnas, Virorumq; Beatorum nomen sustineat.

Vivit etiam *BEATI PARENTIS ECTYPUS*, de cujus ulteriore possessione nondum gaudere desinunt Lipsienses: cui nisi de fraternis quoq; successibus gratularer, omnino forem dignus, qui amoris vestri commercia prorsus ignorarem. Servet hunc Deus, ut servandi studium rei tum ecclesiasticæ, tum literariæ testari queat: nec unquam laboris vel doloris ingruat moles, quin domestica suorum exempla sint remedio, nostra Zittaviensium nuncia solatio.

Ultimum carminis vaticinium debebatur Gymnasio, cui Tuum patrocinantis favorem variis de causis pollicebar. Huic enim publicæ salutis officinæ, quis salutarem fore non credidisset, eam in prosequendis studiis constantiam, in libris vel conquirendis curam, vel tractandis prudentiam, in colendis eruditorum commerciis diligentiam? Et cur eorum semina fastidires in aliis, quorum & flores & fructus agnosceres quàm maximè pretiosos? Ita vidimus *Scholarcham*, vidimus *Bibliothecæ Curatorem*, nunc vidimus *Syndicum*. Quippe rarum apud nos non fuit Syndicos habere Scholarchas, studiorumq; directores. Annales referunt *Syndicum Procopium Nasonem* vocandi Gerlachii, ordinandi Gymnasii, colligendæ Bibliothecæ primarium auctorem: *Syndicum Kindlerum*, *Syndicum Gebhardum*, utrinq; literatos, & ad provehendam literarum gloriam propensos: nunc Posteris quoq; laudabitur *Syndicus Seligmannus*. An igitur taceam ubi mea Scholæq; sic agitur causa? Redeat distichon tredecim abhinc annis conceptum:

*Et mihi post longos Tua lux affulgeat annos,
Si referas nostræ, quod vovet ipsa, Scholæ.*

Vovet autem, ut erudite pietati tum doctrina tum disciplina serviat, ut utilitati publicæ publicus hic labor conducat, nec scandalo cuiquam esse possit invida docentium discordia, vel impedimento diversum docendi consilium. Ab his igitur cogitationibus ne mentem penitus abstrahas, quo graviora nunc interpellant negotia, per ipsos Patriæ posteros, per varios, qui Zittaviæ proficiunt, exteros, per sanctam Prin-
ci-

cipis gloriam, cuius præconium augent literati cives, per beatificum DEI nomen precor & contendo.

Cæterum qvi calamum arripuisse videor gratulandi causa, nescio quem experior liberalitatis impetum, ut acclamations obsignare munusculo quam libentissimè velim: nam de nummis incipio dispicere, ne putidam aut humilem credas offerendi voluntatem. Scis cuius ego beneficiâ defierim esse pauper, postquam in Bibliotheca mea spectantur nummorum collectores accuratissimi, alter *Franciscus Mediobarbus Biragus*, qvi septem abhinc annis *Imperatorum Romanorum Numismata*, à *Pompejo Magno ad Heraclium* olim ab *Adolfo Occone* congesta, è typographia Mediolanensi copiosius & nitidius produxit; alter *Claudius du Molinet* qvi *Romanorum Pontificum Historiam* à *Martino V. ad Innocentium XI.* per eorum numismata, ab anno 1417. ad annum 1678. Parisiis illustravit. Ex hoc velut gazophylacio ne meum respuas beneficium, vel primi benefactoris nomine rogo.

Capias igitur è nummis Imperatoriis duos, è Pontificiis totidem. *Constantinus M. Ara* velut pietatis signo adscripserat: BEATA TRANQVILLITAS; *Magnentius sedenti Prudentia*: BEATITUDO PUBLICA. Tua sint quæ adspexi. Vivat Princeps his symbolis dignissimus. Floreat Patria sub hoc Principe felix, ut nihil sit *beatum*, nisi simul *tranquillum*; nihil *tranquillum*, nisi simul *publicum*: Tuisq; semper protocollis titulum facere videatur *Publica hæc & Beata Tranquillitas*.

È Pontificiis placuerunt, quos Paulo II. vidi oblatos, post annum 1464. *Is adeptâ pace festivis spectaculis populum recreaverat*: inde legebatur in nummo: HILARITAS PUBLICA; *Bononiensi Academia variis beneficiis profuerat*, inde scripserant: LÆTITIA SCHOLASTICA. Tibi, Tuis votis & consiliis ea debebuntur. Zittaviæ nihil sit publicum nisi scholasticum, h. e. Scholæ beatificum; nihil scholasticum, nisi publicum, h. e. commodis universonum salutare. Cernas in Curia fructum pristinae Scholæ, in Schola futuram Curiam, & dum vestra *Hilaritas* nostra fuerit *Letitia*, Te BEATUM VIRUM publicè privatimq; veneremur.

Concludo verbis, quibus Rector olim *Gerlachius*, Syndico *Nasoni* carmen à se conscriptum, commendavit: *Illud, ut animo accipias bono, aliisq; si ita dignum existimaveris, communices, meq; porro, ut cœpisti, ames, etiam atq; etiam oro. A me certè omnia, quæ pietas postulat, & virium mearum exiguus modulus committit, officiola, ab animo meo prompto & officioso profecta expectabis.*

DEUS Te fervet.

